CARMEN SYLVA

VERSURI

TRADUSE DE

A. TOMA

BUCURESCI
EDITURA LIBRĂRIEI SOCECŬ & Co.
Calea Victorieĭ, 21
1897

www.dacoromanica.ro

Poezii din volumele:

„Inalturi şi prăpăstii". „Patrie".

„Balade şi Romanţe".

„Mamă şi copil". „Cînturi de mare".

---

www.dacoromanica.ro

„FLOAREA REGINEÏ“

Sonet

Nu spuneţÏ, că trufie sfidătoare
Apasă strînse buzele'mÏ să tacă
Şi albul chip cu frig de ghiaţă'mbracă
Şi rîs nu lasă viaţa'mÏ să'nfloare;

Şi nicÏ că nu viu printre florÏ o floare,
Ci pururea stingheră şi posacă,
NicÏ doina de isvoare nu mĕ'npacă,
Şi nicÏ duioase mîngăierÏ de soare.

www.dacoromanica.ro

Când naltul solitar mi-e muta cale'
Sub soare vitreg ca lucirea gheții,
Cînd fruntea mi-o sărută doar nămeții, —

Cum vreți să știu florii dulcĭ din vale,
Estazul floareĭ ce spre para vieții
Setos deschide albele petale?

---

www.dacoromanica.ro

NOAPTE DE CRĂCIUN

Muiat în somn greoĭ
Orașul doarme stins,
In alb omăt încins,
In neguri reci și moĭ.

Și cel ce'n nopți străjer
Se plimbă'n tact de ornic —
A somn clipește dornic,
De veghe frînt, de ger.

www.dacoromanica.ro

Bat pașii-i dînd flori,
Strînși pumnii'n mantă'ngheață — ;
Abea tiptil prin ceață
Se cearcă dragii zori.

Dar surd de-odată'n vînt
Cresc dangăte de clopot,
Un vaer lung, un șopot,
Vestind Crăciunul sfînt.

Și-i svonul tot mai plin ;
Se strîng și neguri roată
Și'n mări de psalmi înoată
Dînd slavă prin seniu.

„Cîntați de bucurie
„Aleșii Lui de jos,
„Născutu-s'a Cristos
„Acel ce va să vie!“

Cu sgomot, de prin uliți
Străjerii stol se strîng,
De-atîta ger se plîng —
Și'n bărbi le-atîrnă suliți.

www.dacoromanica.ro

Oftează biata Strajă
Și pleacă: — și pe rînd
Pier neguri, fluturînd
Din vioria mreajă.

Se sprijină o babă
De zidul ud și rece, —
I-e foame, frig, — și trece —
Și tremură de slabă.

Mai trece-un băietan
Cu mâini învinețite —
Și vînturi bat pripite
Prin mânecă de suman.

La lămpi eŭ țin veghieri;
Mort dangătul îmi bate
Ca visuri presurate
Prin tristele tăceri.

Mĕ văd copil, la Rin,
Cîntînd sub pomu-acel —
Cu toți cei din Castel,
Un cântec sfînt și lin.

www.dacoromanica.ro

Visez, că mama trece
Chiemând cu glas ușor —
Dar dangatele mor,
E cerul sur și rece!

---

www.dacoromanica.ro

VISĂTORUL

Veni cu aripi uriașe
Veni peste mările-albastre,
Cu gene 'ngînate 'n visare
Un Duh călător printre astre.

Și Marea își fîlfîie valul ·
Și pieptul năvalnic și'l zbate:
E Zeul visat în florul
Dorințelor neînfrînate.

www.dacoromanica.ro

Cu braţa de spume ea'l chiamă
Şi'l chiamă cu plîns de talaz —
Năprasnic l'ar prinde ea'n braţe,
Şi-ar sta să'l adore'n estaz.

Cu piept hohotind de furtune
Sălbatic pe urma-i se cere,
Ar rupe zăgazuri, ca umbra-i
Cîntînd s'o urmeze prin sfere.

O lume ce-ar vrea să se nască
Ea'şi licără'n ochii seninĭ, —
Dar El, visătorul pe gînduri,
Abea i-a privit în luminĭ!

www.dacoromanica.ro

VÎNTUL

Copacul e Lira
Iar vîntul Poiet,
El știe s'o sune
Măreț orĭ încet.

El zice Balade,
Dă svon în cîntărĭ
De trecerea-ĭ mîndră
Prin larguri de zărĭ.

www.dacoromanica.ro

Lin vaer dă Lira
Dă vuet și plîns —
Un murmur, un cîntec,
Un farmec nestins.

Și'n vale torentul
Iea cîmpiĭ spumînd,
Vin norĭ, uşorĭ,
Să-ĭ prindă vis blînd.

Se 'ndoaie 'nnainte
Și ierburĭ și florĭ,
Și'nvie și stînca
De-atîţia florĭ.

Estazul iubirĭĭ
Din văĭ pînă'n cer,
Copacul e Lira
Iar vîntul Truver.

www.dacoromanica.ro

PE VÎRF DE STÎNCĂ

Stau om pe culme, rotind privirĭ
Spre larg, spre văĭ;
Se 'ntinde jos o lume 'n zărĭ
Cu miĭ de căĭ.

Giganţiĭ brazĭ îmĭ par sîrmanĭ
Piticĭ mărunţĭ,
Aĭ meĭ sînt par'că munţiĭ toţi
Cu sure fruntĭ.

www.dacoromanica.ro

Mĕ'nbie dor să zbat în zbor
Largĭ brațe'n vînt —
O, cît eștĭ de frumos și mult,
Tu drag Pămînt!

Aș vrea să mi te-apăs la piept
In strîns păgîn,
Să strig de-atît noroc, și'n plîns
Să-ți cad la sîn!...

www.dacoromanica.ro

SYLVA

O vino! vin'! Mĕ ştiĭ de mult!
Eu ţie freamătul mi'l cînt!
Te chem în scumpul graĭ din vremĭ:
Sînt codrul des, şi-al tĕu eu sînt!

Te chem duios, şi mi te ţin
Subt mreaja farmeculuĭ sfînt,
Şi eŭ ţi's sfetnic şi iubit:
Sînt codrul dulce la cuvînt!

www.dacoromanica.ro

Și când furtuni și griji te zbat,
Eŭ vîntul frunzelor mi'l sun, —
Și tac furtuni, și norii fug:
Ți-i codrul tĕŭ prieten bun!

Cînd zicĭ un cîntec de noroc,
Orĭ tristă cînți un plînset lin,
Cu drag îți duc eu glasu'n zărĭ:
Eu codrul teu — cu tine țin!

Tu calcĭ un rodnic drum, și porți
Un gînd curat — curînd, curînd
Dea Domnul să'ți mai sun noroc:
Căcĭ codrul tĕŭ ți-i gînd la gînd!

Eŭ bradul l'am vĕzut vlăstar,
Și azĭ îl vĕd bătrîn în vînt:
Sînt Viitorul și-Amintirea —
Și-s tot ce aĭ tu pe pămînt!

www.dacoromanica.ro

SPRE CER!

Un chin de nimenea știut
Frămîntă marea și o zbate,
Cînd ea cu geamât cître Cer
Inalță valuri înspumate.

Din ochi albaștri de copil
Jucînd luminî întrebătoare
Nicî știe Cerul cît blestem
In plînsul inimii o doare:

www.dacoromanica.ro

Tot negrul clocot de păcate
Cu saţ l'a supt ea din pământ,
Şi nu maĭ poate să se 'nnalţe
De-acum spre Cerul clar şi sfînt!

www.dacoromanica.ro

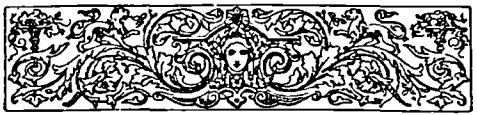

FĂRĂ NUMĂR

Cîte mii de foi pe ramuri
Colo sus se bat —
Tot atîtea ori îmi rîse
Traiul bucurat.

Și ori-cîte mii de picuri
Tremură pe foi —
Tot atîte lacrimi curs'au
Ochilor mei doi.

www.dacoromanica.ro

Cîte raze rîd din ceruri
Creanga 'n sori s'o scalde, —
Mult atît mi-a rîs iubirea
Inimilor calde.

Şi cît earna 'n triste ramuri
Ninge alb fior —
Chin atît mi-a stat în pieptul
Mut-suferitor.

Dar şi cîte mii de Cînturi
Sună pomu'n vînt, —
Am cîntat, — şi de-o vrea Domnul —
Cată să mai cînt.

———

www.dacoromanica.ro

TRONUL

Doar un bătrîn cercat, cu perĭ zăpadă,
Pe naltul unuĭ tron ie demn să şadă:
De mult pătruns de ce-ĭ iertat şi drept —
Ar rîde blînd cînd laşiĭ naltă piept,
Şi n'ar maĭ sta tremurător în noapte
Din vînt să fure clevetirĭ şi şoapte,
Căcĭ gându-ĭ temerĭ şi nicĭ urĭ nu'ngînă:
Stă mintea-ĭ sie'şĭ singură stăpînă.

www.dacoromanica.ro

Pe-un tron un pustnic doar ie drept să șadă:
Îl tace'n piept a patimelor sfadă,
De-atîta trai în viscole veghiat
In uragani stă necutremurat,
Și dîrz spre larg vîslind el nu se teme
Cînd luntrea vieții sub talazuri geme, —
Doar ochi de vultur el repede'n zări
Cercetători — dar mulți sub cercetări.

In clocot de războiu el nici să vadă
Că dragii lui cosiți zac toți grămadă,
Că ard potop a țării lui ogoare,
Că desnădejdea'l sîngeră și'l doare;
Și cînd norocul vieții i se fărmă,
Să nu se cletine stătînd la cîrmă.
A lui — răbdarea-i, lupta, datoria,
Iar ținta bravului vîslaș — Vecia!

www.dacoromanica.ro

IN ȚARA VISELOR

Da, m'aș vrea, m'aș vrea Regină,
De mi-ar fi coroana floră,
Manta — fire de păianjen,
Pietre scumpe — stropi ușori.

Și postelnic — Sfîntu-Soare,
Și curtene — Cosînzene,
Și rădvanul — norii mîndrii,
Să privesc din cer a lene.

www.dacoromanica.ro

Peste Arie-aș sta Domniță,
Codriĭ i-aș lăsa să'mĭ sune,
Aș visa ce-aŭ zis aleșii, —
Și ce inimĭ n'aș supune..!

Dar cum nu mi-i dat norocul,
Și mi-i Stema grea pe frunte, —
Maĭ cu drag m'aș vrea gîrlița
Dragă braduluĭ din munte.

www.dacoromanica.ro

JOCUL

Cînd se prind copile'n joc,
Își aleg în gînd bărbați
Tinerei ca primă-vara
Și ca vara de bogați.

Mame cînd se prind în joc,
Vor cu tainici ochi să fure
Dacă fiica lor s'alintă
In ritmare mai ușure.

www.dacoromanica.ro

Cînd femeĭ se prind în joc,
Să'şĭ ascundă loru'şĭ vor
Ce ie fapt, şi ce-ĭ în mugur
Şi le doare şi-ĭ al lor.

Cînd se prind bărbaţiĭ 'n joc,
Inimiĭ îĭ vor prilej
Soţ de soţ să'nstreineze
In ispită de vîrtej.

Frunze cînd se prind în joc,
Rîndă cădea-vor valurĭ, valurĭ;
De vĕzut o vezĭ în codri
De simţit o simţĭ la balurĭ.

www.dacoromanica.ro

VINUL, FETELE ȘI VIERSUL

Bun așà de n'ar fi vinul
Și așa ușor,
N'ar mai fi pe larg de lumĭ
Nicĭ un băutor.

Fetele de n'ar fi dragĭ,
Dragĭ la sărutat,
Zêu zic, de-aĭ mai prinde'n lumĭ
Om amorezat.

www.dacoromanica.ro

In gîtlej de nu ne-ar sta
Pacostea de cînt,
Viers și chiot n'ar mai fi
Cîtu-i el pămînt!

Dar cum toate aste'n lume
Le vezi încă stînd,
E curat măgar orî-cine
Nu le gustă'n rînd!

www.dacoromanica.ro

ZÎNA

Şi de-i păcat iubirea —
A noastră-i, Zînă, vrerea?
De-i flacără din iaduri,
Au cine-i dă puterea?

Că-i fără frîu iubirea —
Am vrut-o noi adins?
Că prea vrea rob să-i tremuri —
Dar cine s'a mai plîns?

www.dacoromanica.ro

Iubirea-ĭ Cină sfîntă,
Iubirea-ĭ dar de sus,
Iubireà-ĭ puls de viață,
Și-ĭ brațul nesupus.

Dar vaĭ cînd cel nevrednic
Te poartă'n tină, Zînă!
Tu arzĭ rĕzbunătoare
Nelegiuita mînă!

www.dacoromanica.ro

VISCOL

Mi-s lumile toate nimic,
Și cortul de nouri mi-i mic,
Viscol eŭ sînt!
Mi-i susur cîntarea de sfere,
Tot vuietul vostru-i tăcere, —
Eu tunete cînt!

Tărît pare mersul de soare,
Pămîntul ie leneș de moare —
Să'l scutur!
Și lună și stele, — clipind —
S'adoarmă pleoapele 'și prind,
Vĕ sting — doar să flutur!

www.dacoromanica.ro

Copil doarme largul senin
Așa de ușure, de lin —,
Dar goarna mi-o sun!
Să'mĭ hohot furtunĭ prin gîtlej,
Să'ncingem o horă vîrtej —
Vreau danț nebun!

O fată văd colo bujor,
Nu-ĭ încă de nimene dor! —
Să se deie!
O zdrențuĭ de rochiĭ, o strîng, —
O vîntur, — o clatin, — o frîng, —
Ie femeie!

Pe Mare nu tremură boare —
Sătulă ea doarme de soare,
Vreau s'o zbat! —
Ce groaznic dă muget, și suie,
Se scutură, spumegă, vuie —
Clocot turbat!

Pădurile prăbuș sub pas,
Nicĭ stînca de piatră n'o las
Nezmulsă din loc!
Și lașiĭ cînd fug temătorĭ
Prin hornurĭ le șuier florĭ —
De lași îmĭ bat joc!

www.dacoromanica.ro

PĂĂĬ!

Tu nu eștĭ Lina lu Marin?
Păăĭ!
Și nu mĕ știĭ? 'ți-am fost vecin...
Păăĭ!
Și-acum te mirĭ, că's iar pe-aicĭ?
Păăĭ!
Și nicĭ nu staĭ, cuvînt să'mĭ zicĭ?
Păăĭ!
Și nu'mĭ facĭ ochiĭ buniĭ de-atuncĭ?
Păăĭ!
Și nu maĭ știĭ să'mĭ rîzĭ prin luncĭ?
Păăĭ!

www.dacoromanica.ro

Că mulți prin sat te-or fi rîvnind?
Păăi!
Și'ți spun de celea —, cînd te prind?
Păăi!
Și tu? asculți la cîte spun?
Păăi!
Asculți, ca să mĕ facĭ nebun!
Păăi!
Și de m'aș duce, nu ți-ĭ jale?
Păăi!
Cuminte-aș fi, să-mĭ văz de cale!
Păăi!
Tu drag nu m'aĭ avut nicĭ-cînd!
Păăi!
Și numa silă-ți fac în gînd!
Păăi!
Doar nu te-aĭ prins cu altul sor?
Păăi!
Și tu mi-o spuĭ așà ușor?
Păăi!

www.dacoromanica.ro

Și zise Viscol: Eu cunosc pământul:
Căci îl destram, și'l zbat, și'l înflor!
Și zise Ceața: Eu cunosc pământul:
Căci apăsat îl țin în mrejî de nor!
Dar Soare rîse: Îl cunosc mai bine:
Căci eu îl fac senin și'l învior!

www.dacoromanica.ro

FLUVIUL

Adînc pătruns'a fluviul în mare;
Precum se'nfige lung pumnal în piept
Pătruns'a fluviul; — și 'nmărmurit
Stătut-a pulsul mării, căci pumnalul
A fost izbit ucigător de drept.

Și chin din surdul clocot din orașe,
Și plînset — fluviul pe valuri poartă, —
Și flori și lacrimi, vaer greu și dangăt,
Și lungi blesteme el repede'n mare —
Și marea sub izbire stă ca moartă.

www.dacoromanica.ro

Și'n lungul ucigașeĭ unde cresc
Orgiĭ și chiot și desfrîu păgîn,
Cu rîs nespus de fioros, — și marea
Din trup durut svîcnind de groază — moare
Cu fluviul adînc pătruns în sîn.

www.dacoromanica.ro

PARĂSITA

Plîng apele'n noapte,
Și nopții i-e milă, —
Tu ce vreĭ sub salcii
Și ce plîngĭ, copilă?

Cu brațe'ncleștate
Strîngĭ trunchiul de'l frîngĭ,
Și capul tu mută
Ți'l legenĭ, — și plîngĭ.

www.dacoromanica.ro

Si eată, cresc glasuri
Din apele reci:
„O vino să'ți vindec
„Durerea pe veci!

„La mine-i tăcerea
„Uitării afunde, —
„Și cine te știe
„Sub giulgiul de unde?“

Lin tîngue noaptea,
Lin apele sună, —
O, ce mi-ați făcut-o
Voi două'mpreună?..

www.dacoromanica.ro

SONET

O vin', Destinul meu, și iar ne-om bate,
Că iar trufașă fruntea'mĭ se ridică, —
Să stăm ca'n vremĭ în strîngere voinică
Prinșĭ piept la piept cu brațe'ncătușate.

Intinsu-ĭ mut, — nicĭ plînsurĭ înecate,
Nicĭ glas de'mbărbătare nu'l despică,
Și 'n pumnilĭ meĭ de-aĭ împietri de frică —
Nicĭ faima biruințeĭ n'a străbate.

www.dacoromanica.ro

Credeaĭ să frîngĭ pe-un vechiŭ luptaș, Destine?
Din lupte vechĭ de nu ne-am ține minte
Tovarăș mut — aș tremura de tine.

Dar azĭ trufia, ca un val ferbinte,
Și dor de-a 'nfrînge 'mĭ clocotă prin vine,
Și'mĭ dă puterĭ, și'mĭ strigă dîrz: „Nainte!“

www.dacoromanica.ro

STEAUA CAZATOARE

Eram un astru clar — picat
Din mâinĭ Dumnezeieștĭ,
De vecĭ privind pe Domnu'n ochĭ
In bolțile-ĭ cerești.

Zicea că's strop de rouă drag,
Mic gîndul luĭ senin, —
Azĭ tremur izgonit pribeag
Prin noapte și prin chin!

www.dacoromanica.ro

Căcĭ lumĭ cînd am vĕzut că pier
In propriul lor jar, —
Biet astrul cela luminos! —
M'a prins un rîs amar;

Un foc zvîcni răzvrîtitor
In mut gemîndu'mĭ piept,
Topind şi tihnă şi noroc —
Căcĭ întrebam: E drept?

Şi Domnul m'a vĕzut clintind,
Şi-a fulgerat urgie —
Pe vecĭ zdrobindu'mĭ strălucirĭ,
Nădejde şi trufie.

Cu braţe 'n vînt bătînd, închid
Ochĭ arşĭ — să nu vĕd încă
Chemarea stelelor surorĭ,
Căderea mea adîncă.

Imĭ sună încă'n urmă lin
Sfînt cînteçul de sfere,
Dar psalmiĭ tac pe buza mea
Ce tremură'n durere.

www.dacoromanica.ro

De mine mistuit, — mĕ zvîrl
Prin spaţiĭ fără zărĭ,
Noroc de cer, luminĭ de cer,
Imĭ pier ca dulcĭ visărĭ.

Am fost un strop de rouă clar
La Domnu'n cerul sfînt —
Acum zvîrlit uităriloг
M'afund, — pierdut, — înfrînt!

www.dacoromanica.ro

DOAMNEÏ PURURÏ ZÎMBITOARE...

Picurï mute, micï, — pe gene
Ostenite'n plîns tu, tremurï
Nicï roșind pleoape fine
Ce le sorb de-atîtea vremurï,

Nicï clintind surîsul buzeï,
Cînd din florï cuvinte'nbină
Ca s'ascundă'n foï de roze
Muta inimiï ruină.

www.dacoromanica.ro

Doar Isteţul şti-va prinde
Tristul tremur din petale,
Şi strîngîndu-le cu milă
In cununĭ de Imortale, —

Răbdător de-oparte sta-va,
Pînă vre un rîset frînt —
I-a trăda şi-atît-ascunsul
Sufletuluĭ tĕŭ mormînt.

---

www.dacoromanica.ro

SPRE ȚĂRMUL TEMUT

Și ce păcat ie? Dacă mor,
Din larg de zări—doar eŭ sînt dus;
N'a geme nicĭ un piept de dor,
Nicĭ glas cu rost tremurător·
N'a plînge de ce nu's.

Și tot... cu temerĭ ce n'aŭ nume
Te strîng, pahar cu lucĭĭ recĭ!
Eu las, ce m'a lăsat — o lume —,
Un pic, și spulberat în spume
Mĕ sfărm de-un țărm de vecĭ.

www.dacoromanica.ro

Un strop, și-atîta trai neghiob,
Și multul sbucium nu'l mai port,
Un strop, și-am smuls din lanț un rob,—
Se sfarmă un netrebnic ciob
Și totu-i mut și mort.

Sînt pleavă cîte le-am fost vrut,
Zadar și sterp de rod
Tot ce-am zidit, tot ce-am făcut;
Tot zborul minții ie'mprumut,
Tot ce-am gîndit — nerod.

E lumea fum, și traiul fum,
Și fum ce-i bun și ce-i frumos,
Povara-i grea și-i silnic drum,
Vintreaua vieții-o'ntorn acum
Spre țărmul fioros.

In noaptea trupului de tină
Ce negru fumegă și-avar
Vîlvoarea vieții cînd senină
Străluce moartea'n cupa plină —
Spre alte țărmuri far..!

www.dacoromanica.ro

VANITAS..?

Credeam, că lumile se'nchină mie,
Că's tare să dau ceruluĭ asalt,
Că pot clădi gîndirea'mĭ munte nalt,
Dar Moartea zise: E zădărnicie —
Se sfarmă tot!

Credeam, că rumenĭĭ obrajiĭ meĭ,
Că ochiĭ plinĭ de-așa luciriĭ senine,
Or fermeca pe vecĭ cu-a lor lumine —
Dar Moartea zise: E'n zadar s'o ceĭ,
Se stinge tot!

www.dacoromanica.ro

Credeam, că tot ce m'a iubit pi'n vremuri
Se duce'ncolo ca un val de spume,
Că rămînea-voi singură pe lume —
Dar Moartea zise: Eşti copil că tremuri;
Vor sta pe veci!

www.dacoromanica.ro

VUET DE PATIMĬ

Oceanul tot, oceanu 'ntunecat —
L'am supt în pieptul meu setos,
Oceanul tot îl port încătușat
Cu valu-ĭ larg și floros, —
Ca visul dragosteĭ, înmormîntat
In suflet înoptat și dureros.

Adorm cu ieĭ, — cu pofta ce te mînă
Să'țĭ culcĭ pumnalul ucigaș
Pe pieptul gol —, și unda luĭ stăpînă
Inalță'n mine hohot uriaș, —
Iar de tresar, atuncĭ muiat mĭ 'ngînă
Un cîntec ca un plîns doinaș.

www.dacoromanica.ro

Oceanul tot, cu mugetu-i nestins,
Eŭ l'am băut în pieptu'mĭ larg, —
In vecĭ va geme chinul neînvins
Cum gem talazurĭ cînd se sparg;
V'o spun, v'o spun, oceanul necuprins
L'am supt întreg în pieptu'mĭ larg!

www.dacoromanica.ro

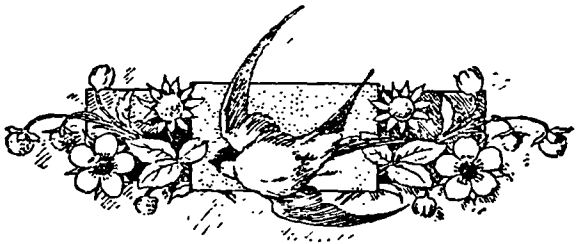

O, DE-AȘ AVEA PUTERE...

O, de-aș avea putere'n braț
Să spulber lumea tŏată'n vînt,
Să prăbuș jos și praf să sfărm
Frumosul Domnuluĭ pămînt!

O, ce-a făcut din el urgia
Dulcĭ armonieĭ omenești!
Un negru iad de vrăjbĭ, de care
Cu spaima fug luminĭ cerești!

www.dacoromanica.ro

Ei rîd, și sorb setosul traiŭ
Sub recea, necurata boare;
Și rîsul lor e mințitor,
Ca raza ce o prind din soare.

Li-i soarele de scîrbă stins,
Și golul rîs le moare'n șopot:
Un dang dogit și floros
Din spartul inimei lor clopot!

O! de-aș avea putere'n braț
Să spulber lumea toată'n vînt,
Să prăbuș jos și praf să sfărm
Frumosul Domnuluŭ pămînt!

www.dacoromanica.ro

MAMĂ!

Cuvînt mai drag, mai dulce nu-i
In dragul grai al omului
Ca, Mamă!
Atît de-adînc și-atît de blînd,
Nemăiestrit — și plin de gînd
Ca, Mamă!

Au cine-i dă atît fior
Cînd pruncî cu gurile bujor
Zic: Mamă?
De vină's obrăjorii plini?
Ori ochii dragi —, că din lumini
Rîd: Mamă?

www.dacoromanica.ro

Orĭ-cuĭ ĭ-a fost odată spus —
Eŭ nu-ĭ ştiu cinste maĭ presus:
E Mamă!
Iar cuĭ s'a stins, şi-ĭ duce dor —
Porneascăş'şĭ plînsul ochilor....
Plîngĭ — Mamă!...

---

www.dacoromanica.ro

DORINȚĬ DE MAMA

— Fragment —

De-ar fi să'mĭ fie parte pe lume de̦-un fecior
L'aș vrea crescut si chipeș ca bradul munților;
Nu fulg de corb, nicĭ aur buclatu-ĭ păr—ci drag
Ca licărul tomnatic al frunzelor de fag;
Sub fruntea larg boltită, ca bolta zilĭĭ 'n zorĭ,
Doĭ ochĭ frumoșĭ ca sorĭĭ de vecĭ luminătorĭ;

www.dacoromanica.ro

Cuvîntul luĭ să fie isvor cu susur blînd
Urcînd din adîncime de inimă și gînd;
Să-ĭ fie mersul vifor, și fapta luĭ furtună,
Să deie viață firiĭ și moartea s'o supună,
Spre naltul cer el brațul să'și nalțe uriaș:
Din noŭ să zmulgă flăcărĭ un Prometeu trufaș.

www.dacoromanica.ro

SINGURĂ

Mi l'au dus în cimitirul
Trist şi mut —
Doamne, nu mĕ plîng, căcĭ ast-fel —
Tu aĭ vrut!

Fi-vor toate cîte dragĭ mi-s
Pe pămînt,
Rînd pe rînd purtate'n noapte
De mormînt?

www.dacoromanica.ro

Mi-aș culca atuncia frîntul
Trai nătîng
Peste criptele iubite —
Ca să plîng !...

www.dacoromanica.ro

DESFRUNZIT...!

Anină Soare raze lungĭ
Şi luciĭ stropĭ de rouă
Pe crengĭ, ce'n rare clătinărĭ
In vînt mirezme plouă.

Şoptesc bărîtne foĭ pe crengĭ,
Şi rîd, şi's roşiĭ foc, —
Un singur pom stă trist şi mort
In rîset şi noroc.

www.dacoromanica.ro

Uscate, veștede, pustii
Intinde brațe'n vînt, —
Tot cuibul cîntător stă gol
De frunze și de Cînt.

Biet pom pustiu! Cu drag te-aĭ vrea
Ferit de ochiĭ mulțĭ,
Sus, sus, — pe sterpe stîncĭ, ca mort,
Doar jalea să'țĭ asculțĭ!

Dar va să stea'mpietrit pe loc,
Și mut, și mut — mormînt!...
Și-acum un vînt, bătînd în rîs,
Și-o ramură i-a frînt!

www.dacoromanica.ro

DURERE.

Ce grea ie, Pămînte, urgia
Osîndeĭ ce porţĭ,—
Ca singur să'ţĭ culcĭ în morminte
Copiiĭ teĭ morţĭ!

Cu-atîtea şuvoaie de plîngerĭ
Le mîngăĭ tu somnul —
De multul durerilor tale
Indure-se Domnul!

www.dacoromanica.ro

Dar încă's atîţia ursiţii
Cernitului drum —
Că veacuri tu plînge-veï încă
O mie de-acum!

www.dacoromanica.ro

DÎMBOVIȚA

Dîmboviță! apă dulce!
Cine-o bea nu se mai duce!

Dulce undă fermecată
Dîmboviț-o — mică, vie
Cine mi te bea odată
Nu mai pleacă pe vecie!

Dîmboviț-o! Prea cu sete
Ți-am băut din dulcea apă
Că iubiri și dor și gînduri
Tot mai mult aici se sapă!

www.dacoromanica.ro

Dîmboviţo! Dîmboviţo!
Lanţul teu eu nu'l mai sfărm,
Decînd tot ce-aveam comoară
Ţi-am culcat în verde ţărm!

www.dacoromanica.ro

RUGĂMINTE.

Mămiță, vreau în poala ta —
Fetița ta ie mică,
Și-așa de mult aș vrea să dorm,
Că-i seară... și mi-i frică..!

Și-acum — știi mamă, să'mi și cînți —
Mămița bazm să'mi spună:
Așa — cu Zmei și grozăvii,
Și-om tremura'npreună...

www.dacoromanica.ro

Și cînd voĭ sta s'adorm frumos,
Incet-încetișor
Te-apleacă, mamă, să'mĭ șoptești:
„Dormĭ, scumpul meŭ odor!“

—

www.dacoromanica.ro

CEAS DE-AMURG

Furiș intrat-a Ceas de-amurg
Șoptind: Vi-i dor de mine?
In casa voastră'n alte dăți
Primit eream cu bine.

Găseam de gura mamii prinși
Doi ochi de prunc — comoară,
Și rîs și glas de sprinten Cînt
Ce urcă și coboară.

www.dacoromanica.ro

Dar astă-zi... par'că-s surd și orb
Și prea sosit spre noapte —
De ce v'ați stins așa curînd
Ochi dulci și blînde șoapte...?

www.dacoromanica.ro

CENUȘE

De ce mi-s turburĭ ochiĭ, 'ntrebĭ? —
Veĭ ști copilă, că noroc
Și chin nespus lăsară'n urmă
Cenușa stinsuluĭ lor foc,
Cenușe numa.

Gemut-a inima'mĭ de patimĭ,
Dar eu — strivind-o sub picior,
Am stins svîcnindele vîlvorĭ,
Și lava'n val dogorîtor, —
Și azĭ cenușe's.

www.dacoromanica.ro

Și umbra'nflorîndu'mĭ tĕmpla,
Argintul firelor cărunte,
Și boarea umedă pe buze,
Și norul lunecând pe frunte
Sînt tot cenușe!

Și ce s'așterne lin pe suflet
De par'c-adoarme'n nevisare
Pîn' nu'l maĭ tremură suspinurĭ,
Aceea nu ie, nu-ĭ uitare, —
Ie tot cenușe!

Acum stă *gîndu* 'nvingător
Cu recĭ puterĭ de neînvins,
Dar ce ie gîndul alt decît
Din patimĭ tarĭ ce ni s'aŭ stins —
Cenușe fină?

www.dacoromanica.ro

E-asemeni omul pietrei prețioase:
Aruncă unora luminî focoase,
S'arată altora'nnoptat de pete,
Pe alții-i sfîșie cu muchî tăioase.

www.dacoromanica.ro

MORMINTE

Mormînt de marmoră aicĭ,
Mormînt de marmoră la Rin —
In tot un ceas le scaldă luna
In valu-ĭ luminos și plin.

O, cum ți-aș vrea lumina razeĭ
O Lună! — umbră fără viață!
Ți-aș vrea-o inima de mort,
Și chipul cu luciriĭ de ghiață!

www.dacoromanica.ro

Pămîntu-ĭ mic, — și-așă de mic
Un mic mormînt ne'ncăpător, —
Și sub atîta suflet larg
Să nu pot eŭ să le'nfășor!

Atîtea miĭ și miĭ de zărĭ
Cuprinzĭ sub lùciul furat —
Cînd eu cu'nvăpăiatul dor
Va timp și vremĭ ca să le bat!

De ceĭ ce dragĭ mi's, și sînt viĭ,
Străină va să staŭ pe vecĭ,
Iar lumĭ de'ndepărtărĭ despart
Pe morțiĭ marmorelor recĭ!

www.dacoromanica.ro

FOĬ VEȘTEDE

Se bate o veștedă foaie
Pe largul întindereĭ sure,
Din arbor un tremur a frînt-o,
Și-o flutură vîntul aiure.

Așa-fel din arborul vieții
Se rumpe o inimă moartă,
Și fără de vrere și țintă
Neștirea prin spații o poartă!..

www.dacoromanica.ro

BUCURIEI...

Ți-e frică ție de mine,
Bucurie dragă,
Că tremurul àripeĭ tale
Abea m'atinge?

Nu eștĭ tu Zîna cea mîndră,
Bucurie dragă?
Măreață și biruitoare,
Frîngînd zăgazurĭ?

www.dacoromanica.ro

N'am fost noĭ tovarășĭ de joc,
Bucurie dragă?
Am prea mult amar azĭ pe buze,
Prea stinșĭ mi's ochiĭ?

Că trecĭ atît de pripită
Bucurie dragă,
Și pînă și dulcea licoare
Abea mi-o picurĭ?

Eu màntia ta de o prind
Bucurie dragă,
Mĕ scuturĭ de tine, și'n silă,
Mĕ certĭ răzînd.

Vin' iarășĭ la mine'n cămărĭ,
Bucurie dragă!
Pereții meĭ primitorĭ sînt,
Surîsul dornic!..

www.dacoromanica.ro

STATUA

Țărîna sublimuluĭ bard Scoțian
Cu hohot de plîngerĭ aŭ dus-o'n mormînt,
Dar cîntecu-ĭ mîndru pornit'a prin lumĭ
Din stînca în stînca spre larguri resfrînt,
Și azĭ i se nalță o statuă — semn
Că slava-ĭ va sta pe pămînt.

Stînd gloateĭ de-asupra — vorbește un glas
De *Burns*, de plînsnl zdrobiteĭ luĭ Lire,
De multul răbdărĭĭ ce viața i-a frînt,
De-amaruri, de foame, de grea prigonire,
Dar și maĭ pe larg și maĭ drag a vorbit
De-a scumpuluĭ mort nemurire.

www.dacoromanica.ro

Prin gloata strenţară, cu ochi lăcrimaţi
Ascultă bătrîna poietului mamă,
Ingînă din frunte în cletin tăcut,
Işi murmură vorbe şoptite'n năframă,
O clocotă plînsul, — şi pieptul durut
Oftare prelungă'l destramă.

Dar cînd de pe piatra de marmur, deprins,
Eî vălul în lăturî să cadă-au lăsat,
Măicuţa bătrînă, cu braţele'n vînt,
Din ceată strigat-a cu glas înnecat:
„O, Robert! Robert! Tu pâine-aî cerut —
Şi-o piatră, o piatră ţi-au dat!“

www.dacoromanica.ro

LÎNGA LAC

Sub lună lacul bate-a somn
Clipind prin papurĭ rare, —
Cînd — fulgerînd în salt prin crîng —,
Cu braţe ce pe-un trup se strîng —,
Un călăreţ răsare.

Ie trup de fată'n braţul lui,
Iar El — tătar sîlbatic;
Lung părul ei îl scaldă val —
Şi'n rîs scrîşnit el bate'n cal,
Gonind nebun, lunatic.

www.dacoromanica.ro

Vuit-a crîngu'n zări rămas,
Și calul cîmp despică,
In pîntec pintenĭ crunțĭ îĭ bat,
Stăpînu-ĭ stă pe gît plecat,
Ochĭ marĭ rotind cu fricǎ.

Eĭ șuier trec prin drept de lac —
Dar șuier din desiș
O lance, repezită drept, —
Infige caluluĭ în piept
Setosul eĭ tăiș.

Se 'nnalță 'n vînt, și nechiezînd —
Stăpînul și'l prăvale val, —
Copila lunecă ușor
In mușchiul așternut covor
Pe umed clin de mal.

„Drum bun!“ răsună glas din stuf —
„Drum bun de vecĭ — tătare!
„Duduia*), tu odor pierdut, —
„Te-aruncă'n luntre netemut,
„Logodnicul ți-ĭ tare!“

*) Duduia, întrebuințat ca nume propriu în textul german.

www.dacoromanica.ro

De braț vînjos vîslită dîrz
Ca visul luntrea fuge —
Dar țărmul rîcnet surd a dat: —
Tîlharul arcul și-a'ncordat
Și'n rîs cu hohot muge:

„Cercat țintaș! —, dar arcul meu
„Nicî el nu știe greș;
„Drăguța ta mi-i vrednic preț: —
„Un singur fier — țintit isteț,
„Și'n baltă te dau leș.“

Dar cînd țîșni săgeata'n vînt —
Duduia 'n salt adins
S'aruncă scut ocrotitor,
Cu tînăr trup tremurător,
Cu-al brațelor cuprins.

Tătarul vede — prea tîrziu —,
Un strigăt dă — păgîn; —
Tot zborul repedeî săgețî
S'a 'nfipt —, și valul caldeî vieți
Țîșni din fraged sîn.

www.dacoromanica.ro

„Scăpat!“ suspină ea zîmbind,
„Cu viaţa mea — scăpat!
„Trăi-veĭ, Mircea, printre vii: —
„Că te răscumpăr dulce mi-i,
„Că ţie doar m'am dat!“

De-atuncĭ, din undele de-argint
Răsare'n ceas anume
Un chip de fată — vis plîngînd!
Ea chiamă, — plînge, — rîde blînd,
Şi iar s'afundă'n spume.

www.dacoromanica.ro

Ce crezi de eĭ — s'ascunzĭ, să n'o'nțeleagă,
Zîmbește blînd — cînd grija'n mrejĭ te leagă,
Și uitător de tine — rîzĭ senin,
Că doară pentru plîns aĭ noaptea 'ntreagă!

---

www.dacoromanica.ro

UMBRE

Dă muget pădurea în viscol vuind,
Talazurĭ de frunze să freamăte prind,
Gem ramurĭ cu troznet, și crapă și sună,
Năvalnicĭ norĭ negri nechează'n furtună.
Eu vîntuluĭ voie m'am dat de mĕ poartă,
Cu inima 'nchisă dar pasul de fier,
Și eată-mĕ'n lume, și'n cletin de soartă,—
Și singură cu cînturile mele.

www.dacoromanica.ro

Trist licăr de lampă, și scrîșnet de chin,
Tîmplele'n palme, și-i noapte pe Rin,
Lung bocetul morții se deapănă'n gînd —
De tînără 'nvinsă, și anii trec rînd,
Trec anii și-i noapte! — și plîns-am cu glas:
Întoarnă'ți, o Doamne, urgia ta grea!
Dar n'a vrut s'audă și'n plînset am mas —
Eu singură cu cînturile mele.

Toiagul de cale spre țărmi furtunos,
Spre coroana de spini pe Dunăre'n jos,
Cu inima plînsă sub straiă de lumină,
Neînțeleasă în țară străină,
Tăceri floroase prin sgomot și cînt, —
Cînd eată că's mamă pe-un suflet micuț,
Dar fără de milă mi'l zmulge mormînt —
Și's singură cu cînturile mele!

www.dacoromanica.ro

E CRĂCIUN...!

De ce aĭ maĭ căzut, tu alb omăt?
Aș fi uitat că-ĭ noapte de Crăciun,
Și-ar fi tăcut atîta chin nebun, —
Dar azĭ, că văd pămîntu'n alb gătit,
Mĕ'nneacă vechiul plîns nepotolit.

Cu albe mâinĭ, de ce icoana dulce
Așa duios mi-o maĭ arăți tu mie?
Tot ast-fel e pribeagul prin pustie —
Oftarea seteĭ luĭ pe'ntinsurĭ moare,
Orĭ-cît în zărĭ i-ar tremura isvoare!

www.dacoromanica.ro

Coborî în jos sub mușchiul ce dă umbră
Copileî mele'n visurî cufundată,
Incet tu bate'n cripta înnoptată,
Și spune lin în noaptea-ĭ de mormînt:
O vino, vin'! e sus Crăciunul sfînt!

www.dacoromanica.ro

CINA CEA DE TAINĂ

„Unul dintre ceĭ cu mine
Mĕ va vinde!“-a zis Isus;
Şi mesenii Sfinteĭ Cine
Toţi cu jale'n glas au spus:
Doamne, eu sînt?

Ion, maĭ blîndul din tovarăşi,
Petru chiar — cu groază'n faţă,
Toţi îngână iar şi iarăşi
Un cuvînt ce buza 'ngheaţă:
Doamne, eu sînt?

www.dacoromanica.ro

Ce să spun — eu glas nătîng,
Suflet pus pe o schimbare,
Cînd ceĭ sfinţí şi tarĭ se frîng,
Stîncĭ cînd gem în clătinare:
Doamne, eu sînt?

---

www.dacoromanica.ro

INSPRE SOARE!

In drum cresc munți rîpoși,
Să te 'nfloare,
Dar sus — rîd flori și pajiști
Și val de soare.

Tu lupți cu stînci, cu spini,
Dar urci nainte —
Mereu înspre lumina
Seninei ținte.

www.dacoromanica.ro

Dar cresc și gem furtuni,
Și cale nu-i,
Tu gem, te zbați, te'ndoi —
Și nu mai sui...

Șezi frînt, și gol de dorurĭ,
Pe-un colț de stîncă, —
Departe-i pîn' la soare,
Departe încă!

www.dacoromanica.ro

MOISE

Gemù norodul: „Noĭ murim! Vrem apă!“
Țintit-a Moise șesul ars de soare
Și cerul mut: „Eĭ te-aŭ chemat, Jehova,
Și jalea lor, părinte, nu te doare?

Tu poțĭ să'mĭ dărŭĭ brațul cu putere
Din stearpă cremene să bat isvor:
De ce nu vreĭ să'mĭ mîntuĭ din pierzare
Durutul și murindul meu popor?

www.dacoromanica.ro

Tu m'aĭ trimes alesul tĕu, Jehova,
Şi-acum tu mie singur mĕ laşĭ pradă,
Ca scrîşnetul şi blestemele morţiĭ
Pe fruntea mea o grindină să cadă.

O nu mĕ duce Doamne'n desnădejde!
Un om eu stau pe'ntinsurĭ de pustie
Şi duc un neam,—şi's slab, ca slabul vierme
Ce mila ta îl stinge şi'l învie.

Cum ard pustiurile'n foc de-amează,
Sub pàra îndoielilor mĕ mistuĭ —;
Dar nu ştiu *ieĭ* cît clocot surd înnăbuş,
Şi sufletul ce singur mi-i, ce tristu-ĭ!

Mi-aĭ zis să merg, şi-am mers, nestînd să cuget
Că's slab, şi's om, un şubred vas de lut!—;
Şi'ndrăznitor — m'am măsurat furtuneĭ,
Şi-am zmuls din lanţurĭ neamul meu căzut.

De stau nevrednic să'ţĭ maĭ duc aleşiĭ,
Rescumpără cu viaţa mea o lume —
Şi altuĭ braţ sfinţire dă-ĭ, Stăpîne,
Spre ţinta scumpă neamul drag să'ndrume".

www.dacoromanica.ro

Și'n jur — cu ochĭ afunzĭ, cu buze negre.
Norodul crește'n rîcnet de talaz,
Și'nvinuind îșĭ tîrîie muriții —,
Și lungĭ blesteme-i spulberă'n obraz.

Aduc moșnegĭ cărunțĭ, feciorĭ în floare,
Cu părul corb pe albul morții chip,
Aduc soțiĭ și pruncĭ și dulcĭ copile, —
Și scumpiĭ morțĭ și-i culcă pe nisip.

Spre El reped eĭ pumnĭ blestemătorĭ,
Și iarășĭ mâinĭ în rugă'ncătușate,
Dar El privește-atît de mut, — de singur
Ca din adînc de lumĭ îndepărtate.

El stă o stîncă'n muget de ocean,
Pe chipu-ĭ nicĭ un tremur nu se'ngînă;
Au cine-ar crede-atîta iad de chinurĭ
Sub fruntea luĭ cea rece și stăpînă!

Apoĭ toiagul și'l înalță mut —,
Un ciocnet surd izbește'n stînca tare —
Și'n sprinten salt sbucnește'n val isvorul,
Svîcnind bogat din ape viĭ și clare.

www.dacoromanica.ro

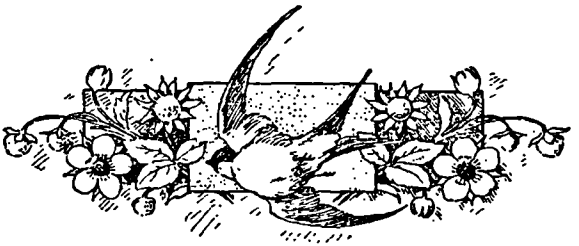

CUVÎNT IN URMĂ

Rar degetele file 'ntorc
Prin vechiŭ album de cînțuri, —
Sînt trei-zeci ani de cînd le-am scris
Vulcanicele-avînturi!

Din versul încă tremurînd,
Un iad de chinuri geme —
Mai mult stă traiul unor foi
Ca visuri, viață, vreme !

www.dacoromanica.ro

Imĭ creşte pieptul val sv'cnit,
Ca Marea după muget,
Şi baterile-ĭ de talaz
Adînc mĕ dor în cuget.

Nimic nu-ĭ doară vindecat
Din cîte-acolo-am plîns,
Şi viaţa n'a'ndulcit nimic,
Iar moartea nu ne-a strîns!..

Şi gînduri cad, ca stropiĭ greĭ
De plumb topit în pară, —
Ce fioros a suferit
Regina solitară!

---

www.dacoromanica.ro

SUMAR:

	Pag.
Floarea reginei	5
Noapte de crăciun	7
Visătorul	11
Vîntul	13
Pe vîrf de stîncî	15
Sylva	17
Spre cer	19
Fără număr	21
Tronul	23
In țara viselor	25
Jocul	27
Vinul, fetele și viersul.	29
Zina	31
Viscol	33
Pățî!	35
Fluviul	38
Părăsită	40
Sonet	42
Steaua căzătoare	44
Doamneî pururî zîmbitoare	47
Spre țărmul temut	49
Vanitas	51

www.dacoromanica.ro

Vuet de patimi 53
O, de-aș avea putere 55
Mamă 57
Dorinți de mamă 59
Singură 61
Desfrunzit 63
Durere 65
Dimboviția 67
Rugăminte 69
Ceas de-amurg 71
Cenușe 73
Mormint 76
Foi veștede 78
Bucuriei 79
Statua 81
Lingă lac 83
Umbre 88
E crăciun 90
Cina cea de taină. 92
Inspre soare 94
Moise 96
Cuvint in urmă 101

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro